

Bréf send Benedikt 1909-1914, 1. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – A. J. Johnson Winnipeg – Ásm. Jónsson Lóni – B. Þorsteinsson Siglufirði – Baldvin Þorgrímsson Nesi – Benedikt Bjarnarson Húsavík – Benedikt Björnsson Húsavík – Björn Stefánsson Auðkúlu – Björn Jakobsson Kaupmannahöfn – Björn Jónsson Sveinungsvík – Brynjólfur Jónsson Kallaðarnesi – E. Benediktsson Middlesex – Eyjólfur Bjarnason Ísafirði – Finsen Hamburg – G. Sæmundsson Blane Wash – Gestur Loftsson Eyjum – Gísli Sigurðsson – Guðjónsson Garðstöðum – H. J. Seyðisfirði – Halldór Bjarnason Presthólum – Ingimundur Guðjónsson Garðstöðum – J. J. Bildfell Winnipeg – Jón Samúelsson Hofstöðum – Jónas Jónsson frá Hriflu – Kristján Guðjónsson Fjallaseli – Eiríkur Þ. Kerulf Ísafirði – Sigurður Sigurðsson Arnarholti – Sigurður Guðmundsson Kaupmannahöfn – St. Torfason Hafnarfirði – Þorlákur Björnsson Bayonne N. J.

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-5, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Nesi 20 janúar 1911

Godi vinn!

Hú er orðið nokkud langt síðan y skrifadi þjót síðast, samt eru ekki 10 á síðan, en þó er spádómr minn kominn fram, nema hvað ekki er enn þá farið að kalla þig Benedikt Sveinsson „ynsi“, enda er það ekki von, það virdingarnafn fæddu hjá söguvitunum einni tíma, ef þú beitir vopnunum vel og drangilega, og letur ekki mættu fella.

Fætt er að fíjetta. Það má heita stafalögn á þróðikot hafinu (þjót í svitunum) svo langt sem augað eygis hjó í Roing, að eins sjást smá gáar á haffletinum hjó og þar, þegar fróstanir, eru sjett farnir hjó en þeir hverfa fljóttlega aft. Margt er samt skrafað um það sem í blóðunum skends, og margis þelladómarnir dómdu, og samast að segja, þá standa þeir margis hvasir ekki á baki landoyfirsjettar dómrunum sumum. Fætt slepps hjó athygli sveitarmannsins, og á flest leggja hami einhver dóm

og man þad oft brúna lengi, hvad þessi eða hinn
leggi til málanna, í bláa ritgjörðum eða
fundargjörðum. Mikla athygli vakti „Bláa
bókin“ hans Danske Kráks, og þeir „Xu levende
Danske Mend“, sem þar eru taldir, og búið er
eru á Íslandi, framkoma þeirra vakti stór-
-hneisli og meguna gremju, og lítill bragarbót
þótti að „málsbótum“ þeirra stórmanna:

ráðherra, biskups, og háttisdómara, í því máli.

Ög var staddur í einu „fjallafinginu“, sem hadd
var, í tilafni af því máli, og þar var samþykkt.
Landvarnesfjélagid skoraði á alla þessa „herra“ að
anglýsa það: Norðum, Súðum, Þýðum og
Easum blóðum (í helzta bláði hvers lands) að þeir
væru Íslendingar, en ekki Danir. Vili þeir
ekki þetta, þá ætti Landvarnesfjélagid að gefa
úð brjefspjöld, með myndum þeirra allra í
einum hof, ásamt möfnum, og í boga fýris
ofan myndirnes standi þessi orð: „Xu levende
Danske Mend“, en meðanundis standi:
„Audnirjúkis þróna Danske Kráks.“ Þessu

brjefspjöld myndu seljast vel, og borga fljótt
og síflega útgáfu Rostredum, og halda lengi á
lofti maklegru minningu ettjardarabæ og
þjóðar metnaðar þessara manna, og einundar
þeirra gagnvart Tónum. Ekki er eg neitt
dvibendur eða litkandi í því, hvada Takmarki
Landvarnesflokkanum bæði að stefna að infl.
algjörðum skilnaði við Dani, og eg trúi því
festlega að því Takmarki verði náð að 25 árum
líðnum, eða þó um bil; enda er eg ekki
bráðlátari en það, að þá væri eg hæzt í neyð
af eg hefði fulla vissu fyrir því. Skilnað
nú stær væri alls ekki eskilegt, eins og
nú er í þóttum búið að öllu leiti: o: þróngi
fjárhags, lítill stjórnmálaþroski enn þá,
við förmu lítill þekktis, og í litlu áliti
hjá stórþjóðunum, og það sem verst er:
sundurungin og úlfúðin milli landanna
sjálfra, svo nærri steppur fullu hatri, milli
flokkanna. Nei! Skilnað nú stær er
allu ekki eskilegt, jafnvegunn er enn

KKi undisbúinn, það það undisbúa þjóðgering
er vestkafni Landvæðis manna, og hvers elegs
Íslendinga, nú mestu átt. Það verður að ala
þjóðina upp með þetta takmarki fyrir augum

Ungmennafélagið ein heilflokkas
okkas, og lýðskólans fyrir taks afinga-
skólas, og óbrigðull menningesmedal.

Þaðan á að dreifa fœðum ættjörðastar
og heilbrigðs þjóðar menningar, í öll
Íslensk hjörta. Stjórn ungmennafélagsins
með ráðum og dæð, og beinið á huga og að-
hafnum þeirra, — með þetta fyrir augum —
í sjetta átt. Bæði og eflið, og fjölgað
lýðskólurum, og komið föðu skipulagi, á
kennsluna í þeim. Hlynnið á allan hátt
að atvinnuvegunum — með skynsamlega viti-
og sjáid þið til: að 20 — 25 árum liðnum
verðum við vel undir það búnið að skilja
við Dani. Vel lígt mijo á uppástungum
um bœðingu á veðdeildinni, og laustjónum
við hana, það bati í bráðina ís varstu
skulda þóggumum.

Ég legg lífið innan í 5-Krónu seðil
sem borgun fyrir Fjallkonuna næstlíðid
ís, og $\frac{2}{3}$ af þessu ís verði.

Já eftir á að leggja: hví
ískófumur síðid þú ekki Konung og
Hafsteins godumum af stalli, og set þú
sinnhvösa aðra í bráðina?

Þrottinn forði þessu þingi frá
því, að setja inni stjórnaðkerana (ef
henni gæti eitthvað breytt) á kvæði um
^{semgaman} Rosningesjett og Hjörgeir Rverma,
það er alls of snemma, og þó er
með Rverma vins eins og þú veigst!!!

Hers Gud! að sjá þas í áflögum við
ykki í þingssalnum, nei! nú er nú að
þú sést í hárinu lífa á öðrum, þó
þas verði það ekki líka!!!

Já, já, nú er nú komid og verður
nú margblesað

Þinn

Baldvin Þorgíslsson.

Mr. alþingiur. Benedikt Sveinsson

Skálarortuslig St.

Reykjavík.

Presbítalur 9. mars 1909

Heitirati minn,

Af því að þóðurinn er minn alveg að breyta
mig inni reður þetta mynd af þér, þó
spurt sé meikiugt. Mig hefur einlegt þang
- að þú að láta stéttunga sjá þat í einhverju
að ég ríði þat sem vel er gert, þangað
mig því þú að biðja þig að þerra upp þinn
- varp á þingi, ~~og þá þat þess spurs~~ að þá
þat me lögunnum minnit að þeir þurfi að
þorga þis kaðle, sem Presbítalskirkja
á minn alla stétt, og sem ein þinn
áminn eftir 10 þis kað af þveinu að þygli
og lögbýli, og sem Presbítalspresbítar
þaka. Mer þínst ekki þat vera af
mikit fyrir góðax þylda nit góðan máb
- slat minn þessingamað i sunna.

þú at þeim sé gjörtur sá greiði at losa
þá nit þetta gjald, sem er ósamgjamt
þar sem engin aðrir greita.

Ég enda nú á þú sem ég hefði átt að
byrja á, at þakka þér fyrir komuna í sumar
og góða viðtöknuningu þá.

Þetta getur ekki orðið lengra, þú þóttur
er kominn.

Með kani kvestju, og bestu óskum
til þín og þinna frá okkur hér

er ég þinn einst. vin

Halldór Bjarnarson

Khöfn 26. apr. 1903
Góði inn! Tella þó á fundinum
áskoran til alþingis felld
met 26: 25 atkv. Þinnur
haldit. Þó að tveiglu aldrei
þessu varis. Við vorum þó
áþreppnis, að atakka menn
þinnir gátu ekki mætt. Sum
á svikna, þó sem Hauksson
Gíslason. Flýgit var þá
byrjaður að senja - og átti
þó að vera langt og rei-
legt. Þá átti 9. 03. að sjá
um þreutun á, en þó þótt
því. Þar þó samþykkt, að
þú skyldi senja skýrslu um
málið - og sendi þú yfirlit
til þreutunar. Þú 5. 03. 1903
flýttistest og þú skýrslu á

þu' at senda ykkur þat. til
y hafa hana prentaða ^{þat} ~~abgrunna~~
þó megi þella þú hnituna
til V. G., ef þú hefur þat ^{þat} ~~þat~~
þú; þó ekki þat, at heima-
stjórnar sin völdu þar er
V. G. þar. Þá byrja, at
velli sé frá öllu skipt. Þef.
y vöðu þinnu; höndunum.
Velli eldi þóððborðar
þú er; mót alur, þú
þu þu þuinn, á þu.
Þó þu er þu þu þu. Þuinn
Lindal er þu þu þu.
Þá var y mót þu þu þu
þu þu, á þu; er þu þu
þu þu. Þá þu þu
Velli þu þu, er þu
þu þu þu þu

ætti, en sveir svo. Vilt hafa
sý og höftingjarnum. Þjóni
boga var of finuskar. Þat er
dynamarefill. Allis hinni
ætti namu eru notadur,
svo sem Þóro. Jónsson, Gunn.
hl., Þjóni J. Þjónuþyni
hinnar Ann. H. Júl. Sýndur
o. fl. Allis þeis, er setið hafa
á tveiglu lýð F. J. i. mott,
nemma þri Jónsson. Þi
máti sítu þat, at he's
vit rannuay reip og daga.

Þynisgefta. Eyni
tíni. Þat er leitinf. at
geta elbi orit yllur at
meira líti. Þin einf.
Sý. Guðm.

Óklastu til, að adressa
sé einungis birt, ~~í~~ ef
önnur kemur frá fjölskyldu
vörum áður.

S. G.

Þráð samant á nokkru stand
allir sveithir og þreyttir
þjendumir verða að ganga á
undun, en við ekki. Okkar
mönur eru ekki eins þrættablaðir
í augum allmenningis heima
og hvar. Því ef vör verður
þyrt þá kemur hún á kalla
okkar, sem mun vera send
með sama skipi.

BP

P. T. Austheim 27. jan. 1909

Þóris sin!

Jeg sendi þjóð nokkurn orð sem
svo uppi orð G. B. í. Þingólfi
þess metti þessuð með smi-
ðeti einu í þessu í þessu sýti.
Jeg er viss um að eldi er þessu með
órátt málað á öfver.

Litla árg. Þing. þessu þessu
um við Magnús Ólafsson þessu. Gudni
að þessu. Ef einhver þessu þessu
verð þessu að þessu þessu.

Með þessu þessu

þessu þessu

Þj. Þessu þessu

Gardesolune i' Gondi 17/1 1707

[illegible]

SPJALDBRJEF.

ÍSLAND.

*Hr. alpm. Ben. Sveinsson,
Skólavörðuhúsið
Reykjavík*

Seyðif. 1/2-09 Þórí vís.
(Vatnir samdættir aldur með
adstæð föll. og Stefán Th.
einn og fjórir getit þengit
ad vita ljú sína Þírri.
Þeir hafa agitations-
magnit sín megin og
brógt og ranglætt á
fundum svo sem mi
átti sér stað.

Vit lifum betri men-
na, þá sem skodum hafa
er þeir eru einfaldir sem
dúfur og andspælistausir.
Venda þeir betri til þann-
bútar. Ekki allra minnst
efi á því að majoritetit
er allur megin — en listur
er að nota sína þá. Tíminn
hennar er þá þá. Tíminn
sall og blessaður þinn H. J.

Ísafirði 14/3. - 09

Herra ritstjórn Benedik Sveinsson

Jeg sendi yður nú þætt
af Ingólfi sem jeg hef
ekki getað selt þættinn
aðeins 9 eint. sem þjer
megið senda mig, en
peninga get jeg áður
sent yður núna því
það er ómögulegt að
þá blóð borguð nú,
jeg vildi helst hotta
útsöluinni og að þið senduð
öll blöðin til Samúels Sveinssonar
því jeg held að honum gangi
mikit betur að selja og inn-
heimta en mig, jeg skal
gefa honum upp kaupendurna
Drottningarfylst
Lýðolfr Þjarnason

Via Leith Scotlan

Herra Pítstjóri B. Sveinsson

Reykjavík
Iceland
Europe

Blaine Wash. 11th januar 1909.

Ritsjóri Benedikt Sveinsson
Reykjavík

Háttvirti herra!

Önn þá einusinni em, neyddist
jég til, að senda yður umkvörtun
um vanskendingu eða vanskil á „Ing-
ólfi“ til mín. Síðan að jég fjekst
43 og 44 blád Ingólfs, hef jég ekkert
fergið af honum með heimur
seinustu pósthærdunum frá Reykja-
vík; em á sama tímabili hefur
„Isafold“ komið til mín með hverri
ferð. Évo það liggur norri að alla,
að Ingólfur hafi ekki verið mjer-
sendur frá Reykjavíkus Pósthúsi,
eða skrifstofu gðar. Jég vona, að þjer
botið úr þessum vanskilum sem
fyrst, hvað helst sem þeim veldur.

Virðingarfylloð. —

P. Box 292 — Samvæðing 13. — S. Samvæðingsson

Stungun. 28 júní 1909.
Heiðar vin!

Stikla og góða þetta því send-
ingunni (fyrirgjörð nafndarinnar
í Alþingi í sam bændumálinu).
Eru matstend miklir þykki nýja
frá Ólafsson og hennar fjölagar segja
þar sem þeir segja, að það efi
ekki annað en "deila" einu sem
þið gjest að reyni að illa fjöf
innu. Gjörnið er, með því
sem þið haldið fram í Sam-
bændumálinu. Þið iðtið svo
vel sem þeir, að stíkt sam-
bænd þáist aldrei o. s. fró.

Stungun. í mynd einu að brúa?
frá svo spuggu þeir sem lesa, þá
sinu segir það. —

Þy nni stíkt. anna

ad þvi ad stenfa mitt sem
heilur mi, og svo hef. eg
natturlega fjarska tilid vik
ad segja sem nokkur er i
þessum stjörnu mála stömmi.

Þó alla eg seinni sinnu
þina ad smula fyrir línu.

Med þessu handfni
og virðing. þinnar
Galindagardur.

Til Ríkshöfunda Ingólfs

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hjér með þess og þess
vita heidunder ritstjórn
„Ingalls“ að og kaupri ekki
bladdis og því eigi vertum
að senda mig þad opðar.

Ógjur 23/1. 1909.

Gestur Loftsson

Slafstædur i Söfkholtstungum
20. Sept. 1810.

Hr. Ríkisgjafi og alþingismannur
Benedikt Sveinsson

Um leid

B. Ríkisgjafi
Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stockholm. Utsikt från Lejonbacken.

CARTE POST
UNION POSTALE UNIVERSELLE
BREVKORT - POSTKART

Rafnast 18/2-1911.
Eg bit yfirs at
senda njer atkins
B-eind af Galln.
ordst. því 5-
Kungrandas þver-
neiru at þana
vit kemni

Yr. rósð Benedikt

Sveinsson

Skólavörðulsgíty 11. A

Reykjavík

Myrævík, 2. maí 1911.

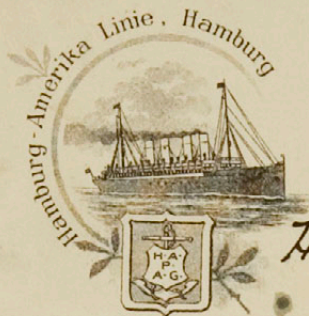
Æri þrændi!

Þeg vildai þífi þíj afsökunar á
smállum þeim, er íg lís þíj
smá barnlagastærna í þífi
míni lil þín í gær, — afsök-
unar þó einungis ~~er~~ þíi lefði,
sem smálin þéllur í þíni
gæð. Þeg fítti sem ~~er~~ ~~er~~ þíi
er í gæðeldi, að þíi hefðir
vilt þétturinni eindregid-
þygi.

Með þæri þæðgi.

Þíni

Þeg Þórðsson.
14.

Hr. ritstjóri B. Sveinsson
cand. phil.

Reykjavík
Ísland.

Linsen
Weidestraße 38^{III}
Hamburg 22.

Weidestrasse 38^{III}

Darmbeck

Hamburg 22

8. I. 1909

minna!
Benda Anna Kristin

Kari vinur Benri!

Tyrst af öllu óska ég þér gleðilegs
árs 1909.

Síðan kem ég að efnum.

Svo er mál með vexti, að ég saki
um styrk til alþingis til að
fullkanna mig í loftskýtraðferðum
mítímans; sel ég sem ástáður,
að Ísland verði innan skamms
aðkoma þér uppi stöð fyrir skip
í sjó eins og allur aðrar menntafjárir
heimans hafa gjört fyrir löngu;
línnig vil ég um leið koma
bestmanneyjum í loftskýtrasamband
við Reykjavík direct; báðar þessar

skóðvar mundu ekki verða deyrari
en símalagning til eyjanna.

Gjör svo vel og taladu við Svein
Björnsón og lesu bréf mitt
til hans; þar sjædu skutllega
hvað fyrir alnum mín er með
þessari umsókn til alþingis.

Blessaður verður minn hjálplegur,
Bensi, og hugaðu málið. —
Óskaflega þótti minn vænt, ef
þú vildir skrifa minn um
málið og segja hvert álit þú
hefur á þessu fyrirbætti; en gerdu
það fljótt, því ekki veit ég
með vissu hvað lengi ég verð
hér heima í Hamburg.

Einu þótti minn gætt, ef þú
vildir tala um þetta við þá
Bjarna frá Vogum og Ara og láta
mín yfirhöfuð vita hvað
menn segja um þetta heima.
— Þú fyrirgefur, ef ég gjör
þér ómak með þessu, en
minn er þetta nú áhugamál,
því ég veit, það mundi marg-
borga sig fyrir landið. —
Trúsetur hjóðan engar, sem þú
ekki munt sjá í útlendnum
bláðum. —

Um jólin var Gunnlaugur Claessen
hér hjá okkur og hafði ég af
því hinni mestu skemmtun,
því hann er maður skemmtinn.

nijög í vinahápi; var lítið langt
síðan ég hafði séð landa. —

É var allan "Siggi grá" að
heimsækja áttur og nula hjórn
í nokkra daga; hlakka ég þegar
til komu hans. — —

Blessaður, Bensi, gjördu mér
þyrt mig þat sem þú getur
og ég vonast fastlega sýna
tilskrifti þrú þjór. —

Vilðu hafa nokkurt um loft-
skeyti í Ingálf?

Her kvæða til allra gædra
manna og verðu svo sjálfur
þeg kvæddur

af þínum eim. vini

Bilhtinsen

Nú í Kalladarneri. 20. jan. 1911.

Herri ríkisfjóri og kærir vinur!

Því hefi jeg ekki sent Fjallk. fjettagreis svo
langan tíma, að jeg hefi verið forfallaður. Legist
rímfæstur hér í Kalladarneri til frá D. f. m. til
skammt tíma eftir slgs, sem jeg uarðfyrir og þjón-
hafist án efa fjett um. Nú er jeg langt kominn
að ná mjer aftur l. s. G.

Vit fjettagreisina, sem hér fylgir, skal jeg
gjöra þá atkingsæmd, að andvitað heyrði jeg ekki
sjálfur fyrirlesttra Gísla Sv. En hann sagði mjer
efnið sjálfur og set jeg það svo fram, sem mjer
best skildist og í þeim búrningi, sem jeg vona að
séxt "helli alin í eld" breyskleitans hjá náunganum.
Játa má jeg, að sjálfur nefndi hann það ekki "fyrir-
lesttra". En mjer datt ekki annað betra ort í hug,
og vona að það geti ekki sakad.

Vonarþóssis lífur hjá mjer um það, að vinur

mínir á þinginu minnisk mín eins og að undan-
förnu. En nú er undirbúningur þömmurastkór
sem gæð genginn. Þar á mál er jafn byrjastur á
að sanna skrá gífurlegt og óræfni þar sem jafn er
kunnagastur. Verkefnið er mikil. En einhver
væntar að byrja. "Seinna veit hvað gengur."

Með besta trausti. Og með bestu heilla-
ðskum fyrir nýbyrjasta árið og framtíðina.

Þú einlægur vinnur
Brynjólfur Jónsson
(far á öllinna-Nípi).

Flasíðum 3. des. 1912.

Heiðræði ritstjóri

Jeg vil lita þú vita að
míger gengur illa að selja bláid
Ingólf. jeg hefi sent hann til
og frá síðan í vor, til reynsla
til þess að afla honum fjáris
ef hægt væri, en ekki tekist.
og margir, jafnvel flestir hafa
sömu eða lík svör „þú stepp-
an er nú góð, en skammirnar
og ákústeinin er svo mikil að
jeg vil ekki lesa þér, jafnvel
hverju veltmætar sem þér

kunna að vera, Nú sumir vilja
þara ekki hafa neitt bláð, en
þeir eru nú sem betur fer
fáir hjér um pláss svo hugs-
anasmundur, hjér eru líka nokkr-
ir sem ekki aðhillast stefnum-
eins og alltaf kemur fyrir og
við þá menn er ekki til neins
að eiga.

Samkvæmt því sem að
framan er sagt óska þez eftir
að njer sje ekki sent nema
1 einstak frá næsta njeri, hvort
þez á að borga þau 5 eintök sem
njer hafa verið send til þessa
tölunnar við um þá við fyrningu
nær.

Vinsamlegast

Jón Samuelsen

Messa ritsgjöring Ingólfs =
Reykjavík

Sendit mjer blattid Ingólfs =
ekki lengur en til næstu áramóta

Siglufirði 30. okt. 1912

Met virðing

B. Þorsteinsson

Annarholti 10. Okt. 1912.

Kæri Benni! Nú er þú stíðhættur að þá Ingólfr. Þú er lítillur strykadur út
vegna skulda! Þú sendi þér þess hjerms kvæði, minn síðasta augastein, og
mátt þú hafa það í Ingólfr. Þú látur kvæðið njóta sömu álymninda sem Gunnar
Egileson veitti þeim á sínum ríkisstjórnarárum: Þrenuillurlaut! Á fössið!
Hélt á Óðlungs sama hát/^{og sama letur} "Bertríce" í B.H. 28. mars 1912. Ad lokum
vil þú þá 10 eintök af þínu prentaða bladi, vel ein lítil í lokudeum stranga,
til að senda gífurum kunningjum sem aldrei sjá Ingólfr. Ef allar þessar
kvæði verða uppfylltar samkvæmt óskum mínum, sendi þú þess meira
sínum, ef þú vill, þú ert á dólíkri slángur í pókaðum.

Vale! Sg. Sigurðsson

Lagnatti við Laxfoss.

Nú ferist kúmsins kyrd á meðdan meid,
á mann og hest, og ljúfir vindar streyma.
Í gljúfrum dalar valur yfir veid —
hann veit hvað djúpsin undir nitri geyma,
en hugur vakinn flóðræna langa leið
og leitir sem hann eigi hvergi heima.
Sof rott á meðan, veröld við og breið,
og vek ei neinn sem þarf að dreyma og gleyma.

Þú, nátturvindur, far þú ei svo ótt
með ilminni burt af minnum skuggavegi;
og gjafalekir, vaggid vart og rott,
að vökudraumar mínir stýggist eigi.
Þú lát þú, þess minni, þogann þarast hljótt
sem ble, er vængnum aðeins lyfta megi —
þess kynni að hitta og höndla það í nótt,
sem horfid veri og lýnt á næsta degi.

Nú líðast yfir Miðland manna's lónd,
svo mjúkt sem þel, sem vöggukjál í lönund.
Nú lendrað minning björku blysin sind,
nú blíkar stjörnuðagg á laufum grænum —
en á er stjarnan sú, er skerað skín,
í skjófum hulind, hvernig sem ríer mannum,
vor óskastjarnað, hugans sólarsýnd,
í söng, í draumi, eða vonarbenum.

— Nú lokast aftur lofsins hallardyr
og ljósin uppi sjáet nú færi og færi.
En hugaunnækkjand hefur áttit byr
á haf þess líðnað, en seglið smærr og smærr,
mín lagði á ymsar leidir áður fyr,
er leiðfuvitar skinn á tindum fjærr;
nú kys hún heit að vaggja á vogi kys —
sem vétrabryggði taki að færað nærr.

Hólt end um stund, mitt flei, við festar þær,
er færi dagar spunnur í gullinfráðum —
í fjarlægð tíman's loga ljósin sker
í landi, yfir vegum þyrnum stráðum.
— Nú færist þyrtur dagsins nær og nær,
og nátturkyrðin er á förum bráðum.
Þá skiljast okkar leidir, laxfær hér,
nú ljómar morgunrotinn yfir báðum!

Sigurður Sigurðsson

Amarkholli 12. okt. 1912.

Kæri vinur!

Þeiméð sendi jón þær greinarkorn um „Einfalt líf“, nýjttkomna bók, til birtingar í bláði þínu. Mjör fellur að ynnu leyti svo vel við þessa bók og finnet hún eiga svo mikið erindi til almennings, að jón lagði í að skrifa um hana, óhæð af öllum, og þannig leggja skref til útbreidda heunar. Þrá má að nú að blá þitt hafi þegar flutt réttilegi og betur gerð meðmáli með henni, svo þær þygi ekki ástæða til að henda á þéin eða endurtaka þau og vil jón þá tíðja þig að koma henni í eitt- hvert annað bláð, sem ekki hefur nefnt bókina, eða endursenda mjör greinina.

Þeim einlægur

Sig. Sigurðsson

Freimungsvík 20. apríl 1912

Herra alþingismaður!

Okkur þorgrími í Ormalóni er
talsvert áhugamál, að fá ábylis-
jardir okkar teknar úr Sválbarða
hreppi og lagðar til Presthólahrepps.
Þorgrímur segist hafa talad um
þetta við yður í sumar. Nú er okk-
ur ekki lýst hvernug við eignum
að snúa okkur í þessu máli, til að
fá því framgengt, og þess vegna
leitum við nú yðar fulltingis, um
leiðbeiningar og flutning á þessu
máli. Sérstaklega óskum við þessa
vegna þess, að það er okkur mikið
hægra að vera í félagi við Fléttunga.
Við höfum verslunarviðskipti okkar
á Raufarhöfn, og svo er okkur
ólíkt hægra, að sækja fundi út á

Stéttuna en fram að Svabardi,
því að það er mikil styttra, og ven-
julega betra að fara það. Liti má-
ur til staðkátta þá getur það ekki
dulist, að þetta er edlilegra. Hér
fyrir framan er talsvert ervid-
ur heiðarvegur, hinn svo nefndi
Ytriháls, sem oft er illur yfir-
ferðar á vetrum og fram á vor-
vegna snjóþynngsla. Fjallgarðurinn
sýnist vera mjög edlileg hreppa-
takemörk, en Sveinungsvík má
kallast hvarf inn í fjallgarðinn
þó að dálitill hryggur sé á milli
bojanna, Sveinungsvíkur og Orma-
lóns. Gæti nú þessu orðið fram-
gengt, búumst við við, að komast
einuig í fræðsluhéradi Presthóla-
hrepps, og eiga kirkjusókn að As-
mundarstöðum. Líka viljum við

að þessir báir verði lagðir til
Axarfjarðarlakniskráðs.

Skýldi nú þessu ekki geta
orðið öllu framgengt, þá væri þó
mikil bót að því, að fá einhverju
af því framgengt, t.d. því að vera í
fræðsluhéradi Presthólahrepps, og
eiga kirkjusókn að Ásmundarstöð-
um. Nú er sagt að Ásmundarstada-
sókn leggist til Svabardspresta-
kalls, og þá verður sarni prestur
á Svabardi og Ásmundarstöðum,
svo að eg get ekki séð hvað atti að
geta verið á mæti því að þetta
gæti fengist.

Áð endingu ætla eg að biðja
yður að gefa mér bendingar um
það, hvað þér álitid tiltækilegast,
til að fá þessu framgengt, og ef að
þér álitid að þingið geti ráðid þessa

til lykta, þá að gjörast flutnings-
maður þess þar Eftad það væri eitt-
hvað, sem eg gæti gefid upplýsingar
um, þessu viðvikjandi, þá tel eg mér
það andvitað skylt.

Eg treysti yður til hins besta
í þessu efni.

Virðingarsfyllt

Björn Jónsson